

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การพัฒนาคุณภาพชีวิต พัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ครอบครัวและบ้านเมืองจำเป็นต้องใช้คนที่มีความรู้พื้นฐานดี รู้จักคิด รู้จักปรับตัว รู้จักแก้ปัญหา มีทักษะในการทำงาน มีค่านิยมที่ดี และได้รับการพัฒนาให้มีขีดความสามารถสูงสุด ตามความถนัดขึ้นอยู่กับศักยภาพที่มีอยู่ ซึ่งสิ่งที่ได้กล่าวมานี้ การศึกษาจะมีบทบาทหน้าที่ในการที่จะทำให้เกิดการพัฒนาเยาวชนและประชาชนให้มีคุณภาพตามที่มุ่งหวังได้ (พระนอม แก้วกำเนิด : 2533 : 3)

การพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพมาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถสำคัญ 5 ประการคือ ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 6-7) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) ได้ชี้ให้เห็นว่า การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืนจะต้องให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างทุนของประเทศที่มีอยู่ให้เข้มแข็งและมีพลังเพียงพอในการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนาประเทศ ทั้งนี้ ต้องเริ่มจากการพัฒนาคนหรือทุนมนุษย์ให้เข้มแข็ง พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม ในอนาคตโดยการเสริมสร้างให้เป็นผู้ที่มีความพร้อมทั้งทางร่างกายและจิตใจ มีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง มีทักษะในการคิดเป็น ทำเป็น การคิดวิเคราะห์ ความคิดสร้างสรรค์ มีคุณธรรม/จริยธรรม รู้จักสิทธิหน้าที่ของตนเองและให้ความเคารพในสิทธิและหน้าที่ของผู้อื่น ขณะเดียวกัน ต้องเสริมสร้างปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพของคนทั้งในเชิงสถาบัน ระบบ และโครงสร้างของสังคมให้เข้มแข็งสามารถเป็นภูมิคุ้มกันการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2553)

จากสภาพปัจจุบันเราพบความเปลี่ยนแปลงรอบตัวเป็นไปอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะด้านการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (2555-2559) บทที่ 2 เรื่องยุทธศาสตร์การพัฒนาคนและสังคมไทยสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้โดยเฉพาะในหมวดสถานการณ์การเปลี่ยนแปลง หัวข้อคนไทยควรได้รับการพัฒนาศักยภาพทุกช่วงวัย พบว่ายังมีปัญหาด้านสติปัญญา คุณภาพการศึกษา และมีพฤติกรรมเสี่ยงทางสุขภาพ ซึ่งผลจากการพัฒนาตามช่วงวัย พบว่า วัยเด็กระดับเซเว่นปีญญามีค่าเฉลี่ยลดลงจาก 91 เป็น 88 ในช่วงปี 2540-2552 กลุ่มวัย

ทำงาน ภาพรวมกำลังแรงงานมีการศึกษาสูงขึ้น สัดส่วนนักเรียนสายอาชีพต่อสายสามัญ อยู่ในอัตรา 40 : 60 แต่การเรียนสายอาชีพศึกษายังไม่สอดคล้องกับความต้องการกำลังคนระดับกลางของประเทศ ฉะนั้นในแง่การสร้างภูมิคุ้มกัน คนไทยต้องมีการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทั้งยังจะต้องมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ทั้งในเรื่องการศึกษา การเสริมสร้างขีดความสามารถในการประกอบสัมมาชีพ ทักษะการทำงาน การดำเนินชีวิต ให้เหมาะสมแต่ละช่วงวัย เพื่อปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก ในศตวรรษที่ 21 (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2553 : 47-50) สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2542 มาตรา 24 ได้กำหนดให้การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการเนื้อหาสาระและ กิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียนจากประสบการณ์จริงการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น การจัดการเรียนการสอนต้องผสมผสานความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วน สมดุลกัน ปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา กลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยี เป็นกลุ่มสาระที่ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียน มีความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะ พื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต และรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถนำความรู้เกี่ยวกับการดำรงชีวิตการอาชีพ และเทคโนโลยี มาใช้ประโยชน์ในการทำงานอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ และแข่งขันในสังคมไทยและสากล เห็นแนวทางในการประกอบอาชีพ รักการทำงาน และมีเจตคติที่ดีต่อการทำงาน สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างพอเพียง และมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 204)

ดังนั้นผู้สอนจึงต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมเพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะตามที่หลักสูตรต้องการ โดยให้สอดคล้องตามมาตรฐาน ตัวชี้วัด คุณภาพของผู้เรียนของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ และต้องมีการวัดผลที่ถูกต้องเหมาะสม ควบคู่ไปกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทุกระดับตลอดเวลา การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ทำให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่จำเป็นในการพิจารณาว่าผู้เรียนเกิดคุณภาพการเรียนรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (ทีวัดต์ มณีโชติ. 2549 : 12) และเป็นกระบวนการที่สำคัญกระบวนการหนึ่ง เราสามารถนำเอาผลการวัดมาใช้ในการวางแผนปรับปรุงพัฒนาติดตามและตัดสินผลการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี นั้นมีกระบวนการเรียนการสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ เพื่อให้ นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพ.ศ. 2551 ต้องการให้ผู้เรียน เกิดความเจริญงอกงามทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) ด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) และด้านจิตพิสัย (Affective Domain) (สมนึก ภัททิยธนี. 2553 : 48) ดังนั้นการประเมินที่ดีต้องอาศัยเครื่องมือวัดผลที่ดี มีคุณภาพ จึงจะช่วยให้การวัดผลถูกต้องเชื่อถือได้ และผลการประเมินที่ได้ย่อมเชื่อถือได้

การวัดผลด้านทักษะพิสัยต้องวัดให้ตรงกับพฤติกรรมที่ต้องการวัดและเน้นให้ตรงกับ
 ธรรมชาติวิชา ผู้สอนต้องให้ผู้เรียนนำความรู้หรือทฤษฎีต่าง ๆ ที่เรียนมาไปใช้ปฏิบัติมากกว่าการ
 ท่องจำหรือเข้าใจตามทฤษฎีเท่านั้น ผู้สอนต้องประเมินผู้เรียนได้กระทำตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้
 หรือไม่(เขียน ไชยศร 2529:43) พุทธิพิสัย เป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวกับสติปัญญา ความรู้ ความคิด หรือ
 พฤติกรรมทางด้านสมองของบุคคล ในอันที่ทำให้มีความเฉลียวฉลาด มีความสามารถในการคิด
 เรื่องราวต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นความสามารถทางสติปัญญา การเรียนการสอนใน
 ปัจจุบันยังเน้นในด้านนี้มากพฤติกรรมทางพุทธิพิสัย แบ่งได้เป็น 6 ระดับ ได้แก่ ความรู้ความจำ
 ความเข้าใจ การนำความรู้ไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การประเมินค่า จิตพิสัย เป็นพฤติกรรม
 ทางด้านจิตใจ ซึ่งจะเกี่ยวกับค่านิยม ความรู้สึก ความซาบซึ้ง ทศนคติ ความเชื่อ ความสนใจ และ
 คุณธรรม พฤติกรรมของผู้เรียนในด้านนี้อาจจะไม่เกิดขึ้นทันที ดังนั้น การจัดกิจกรรมการเรียน
 การสอนจะต้องใช้วิธีปลูกฝังโดยจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม และสอดแทรกสิ่งที่ดีงามอยู่ตลอดเวลา
 เพื่อให้พฤติกรรมของผู้เรียนเปลี่ยนไปในแนวทางที่พึงประสงค์ จิตพิสัย เป็นคุณลักษณะแฝง
 ภายในบุคคลเกี่ยวข้องกับอารมณ์ความรู้สึกและ ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่สังเกตได้ยาก ดังนั้น การวัดจิต
 พิสัยให้ใกล้เคียงกับคุณลักษณะภายในของบุคคลมากที่สุดจึงต้องอาศัยข้อมูลอ้างอิงหลาย ๆ ด้านมา
 ประกอบกัน ร่วมกับเกณฑ์ที่ชัดเจนและเชื่อถือได้ ในโรงเรียนส่วนใหญ่จะมุ่งเน้นในการวัดผล
 ด้านพุทธิพิสัย เพราะการวัดด้านจิตพิสัยและทักษะพิสัย ยังขาดความเป็นปรนัย (นุชวรา เหลือง
 อังกูร, 2536:10) และปัญหาที่มักเกิดขึ้น คือผู้ประเมินไม่มีความรู้แท้จริงในสิ่งที่จะวัดว่าจะต้องวัด
 อะไรบ้างจึงจะครอบคลุมทักษะการปฏิบัติที่เกิดขึ้นจริง ๆ หรือไม่ทราบว่าพฤติกรรมที่ควรนำมาใช้วัด
 มีอะไรบ้าง (จินตนา ชนวิบูลย์ชัย, 2535 : 46) จึงเห็นได้ว่าครูผู้สอนยังขาดทักษะในการสร้างเครื่องมือ
 วัด ซึ่งการวัดผลนั้นควรที่จะทำให้ครบทุกด้านและใช้เครื่องมือในการวัดผลหลายๆแบบอย่าง
 เหมาะสมกับความมุ่งหมาย ลักษณะเนื้อหาวิชาสภาพของนักเรียนและสิ่งแวดล้อม (สมนึก ภัททิยธานี.
 2553 : 17) โดยเฉพาะในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี(งานบ้าน) ซึ่งมุ่งให้ผู้เรียน
 นำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

ดังนั้นผู้วิจัยในฐานะครูผู้รับผิดชอบการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและ
 เทคโนโลยี จึงมีแรงจูงใจในการจะคิดแก้ปัญหาในด้านการจัดการเรียนการสอน และพัฒนาวิธีการวัด
 และประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อให้สอดคล้องกับธรรมชาติวิชา โดยพัฒนาทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย
 ด้านทักษะพิสัย และด้านจิตพิสัยซึ่งผลจากการวิจัยครั้งนี้จะทำให้ได้ แบบวัดภาคปฏิบัติ แบบทดสอบวัด
 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและ
 เทคโนโลยี (งานบ้าน) ที่มีคุณภาพสำหรับใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียนของนักเรียน และเป็น
 แนวทางในการสร้างและพัฒนาแบบวัดภาคปฏิบัติ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบ
 วัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ประเมินในเรื่องอื่นๆ ที่มีความเป็นปรนัย และเป็นมาตรฐานในรายวิชาอื่น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบวัดผลการเรียนรู้ ในด้านความรู้ ด้านทักษะปฏิบัติ ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เรื่อง งานบ้าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีที่มีคุณภาพ
2. เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดผลการเรียนรู้ เรื่อง งานบ้าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตไว้ดังนี้

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนทรายทองวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 4 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 160 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนทรายทองวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 2 ห้องเรียน คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 จำนวน 35 คนและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 จำนวน 35 คน รวมเป็นนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง 70 คน จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 160 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Sampling) มีวิธีการกำหนดกลุ่มตัวอย่างดังนี้ (โรงเรียนทรายทองวิทยาได้จัดลำดับห้องเรียน โดยใช้วิธีการสอบวัดระดับความรู้แล้วนำมาจัดห้องเรียน โดยการคละนักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน ดังนั้นจึงเป็นห้องเรียนคละความสามารถ)

3. เนื้อหาที่นำมาสร้างแบบประเมินผลการเรียนรู้ รายวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่อง งานบ้าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี ในครั้งนี้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 คือ

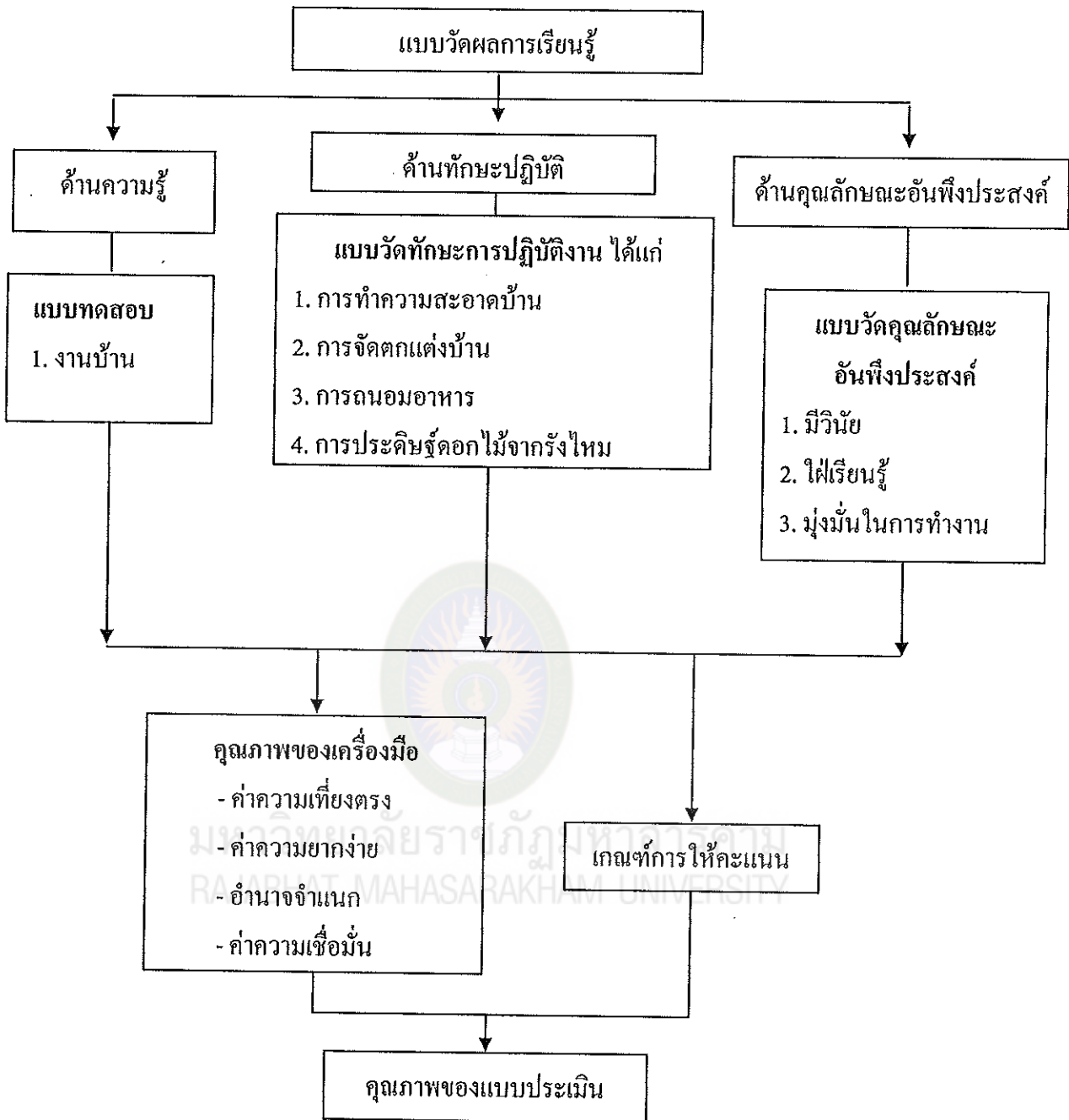
3.1 การทำความสะอาดบ้าน

- 3.1.1 การทำความสะอาดเพดาน
- 3.1.2 การทำความสะอาดฝ้าผนัง
- 3.1.3 การทำความสะอาดประตู หน้าต่าง
- 3.1.4 การทำความสะอาดพื้นบ้าน

- 3.2 การจัดตกแต่งบ้าน
 - 3.2.1 การจัดตกแต่งห้องนอน
 - 3.2.2 การจัดตกแต่งห้องครัว
- 3.3 การถนอมอาหาร
 - 3.3.1 การทำไข่เค็ม
 - 3.3.2 การดองเปรี้ยวผัก
 - 3.3.3 การเชื่อมมะยม
- 3.4 การประดิษฐ์ดอกไม้จากรังไหม
 - 3.4.1 การประดิษฐ์ดอกไม้กลีบ
 - 3.4.2 การประดิษฐ์ดอกข่า
 - 3.4.3 การประดิษฐ์ดอกทานตะวัน
- 4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย
 - ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555

กรอบแนวคิดการวิจัย

การเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เป็นกลุ่มสาระที่ เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตประจำวันและพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้และทักษะในการทำงานและ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ดังนั้นหากครูผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีความหมาย นั้นคือให้ผู้เรียน เรียนรู้จากประสบการณ์ที่สามารถสร้างองค์ความรู้ พัฒนาทักษะการทำงาน ปลูกฝัง คุณลักษณะที่พึงงามด้านคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมแก่ผู้เรียน ให้สามารถพึ่งตนเอง และดำเนินชีวิต แบบพอเพียง ช่วยให้ครอบครัวและสังคมอยู่อย่างมีความสุข (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ประถมศึกษาแห่งชาติ, 2545 : 35) เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนเป็นการเรียนการสอนที่มีความ หมายแก่ผู้เรียน จึงต้องมีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ให้ครบทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านทักษะปฏิบัติ และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ที่ควบคู่ไปกับการจัดกิจกรรมการเรียน การสอน ด้วยแบบประเมินผลการเรียนรู้ ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการสร้างแบบวัดผลการเรียนรู้

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แบบวัดผลการเรียนรู้ เรื่อง งานบ้าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี หมายถึง เครื่องมือวัดผลความสามารถจริงในการเรียนงานบ้าน ทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ ประกอบด้วย

1.1 ด้านความรู้ หมายถึง การวัดและประเมินผลความสามารถของนักเรียนใน ด้านความรู้ ด้านความคิด ในเรื่อง งานบ้าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ และเทคโนโลยี โดยเป็นชุดคำถามแบบเลือกตอบ ชนิด 4 ตัวเลือก

1.2 ด้านทักษะปฏิบัติ หมายถึง การวัดและประเมินผลความสามารถของนักเรียน ด้านทักษะกระบวนการตลอดจนผลงานที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยเป็นแบบชนิดน้ำหนักระแนง แบ่งเป็น 4 ขั้นตอน คือ ขั้นเตรียม ขั้นปฏิบัติ ขั้นผลงาน และ ขั้นกีนิตย ซึ่งประกอบด้วยพฤติกรรมปฏิบัติงาน ในเรื่อง งานบ้านชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มสาระ การเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

1.3 ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ หมายถึง ลักษณะด้านพฤติกรรมหรือการกระทำ ของบุคคลที่ได้แสดงออกมาในรูปอุปนิสัย ลักษณะท่าที ความรู้สึกรู้จักคิดและความประพฤติซึ่ง ประกอบด้วยคุณลักษณะ ด้านมีวินัย ใฝ่เรียนรู้ และมุ่งมั่นในการทำงานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็น แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

2. งานบ้าน หมายถึง งานที่เกี่ยวกับการทำงานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในครอบครัวซึ่ง ประกอบด้วยบ้านและชีวิตความเป็นอยู่ในบ้าน เสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย อาหารและโภชนาการ

3. คุณภาพของแบบประเมินผลการเรียนรู้ในเรื่อง งานบ้าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มสาระ การงานอาชีพและเทคโนโลยี หมายถึง คุณลักษณะของแบบประเมินผลการเรียนรู้ มีความถูกต้อง เหมาะสมตามเกณฑ์ ที่กำหนดโดยการศึกษาครั้งนี้ได้หาคุณภาพ ดังนี้

3.1 ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) หมายถึง คุณสมบัติของแบบ ประเมินผลการเรียนรู้ที่จะสามารถประเมินในสิ่งที่ต้องการประเมิน ได้ถูกต้อง ตามจุดมุ่งหมาย ที่จะประเมิน โดยให้ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจสอบ โดยเป็นการหาคุณภาพของแบบประเมินผลการเรียนรู้ ใช้วิธีคำนวณค่า IOC (Index of Item Objectives Congruence)

3.2 ค่าความยากง่าย (Difficulty) หมายถึง คะแนนความสามารถที่นักเรียนจะทำข้อ ปฏิบัติข้อนั้นได้ คำนวณหาค่าความยากง่าย รายข้อ โดยเป็นการหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดผล สัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง งานบ้าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและ เทคโนโลยี

3.3 ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Index) หมายถึง คุณสมบัติของแบบวัดผลการเรียนรู้ ที่สามารถจำแนก หรือแยกออกเป็นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ คือ กลุ่มที่ปฏิบัติได้และกลุ่มที่ปฏิบัติไม่ได้ โดยเป็นการหาคุณภาพของแบบทดสอบ แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เรื่อง งานบ้าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product-Moment Correlation) ระหว่างคะแนนแต่ละข้อกับ คะแนนรวม (Item – total Correlation)

3.4 ความเชื่อมั่นของแบบประเมินทักษะปฏิบัติงานและแบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Reliability) หมายถึง ค่าที่แสดงความคงที่แน่นอนของแบบประเมิน ซึ่งคำนวณ ค่าความเชื่อมั่น ได้โดยวิธีสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Alpha coefficient)

3.5 ความเชื่อมั่นของผู้ประเมิน (Reliability) หมายถึง ระดับความสอดคล้องของผู้ประเมินด้วยคะแนนที่ใกล้เคียงกัน ซึ่งตรวจสอบโดยใช้สูตรการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน 2 คน โดยโดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แบบวัดภาคปฏิบัติ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี(งานบ้าน)ที่มีคุณภาพสำหรับใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียนของนักเรียน
2. เป็นแนวทางในการสร้างและพัฒนาแบบวัดภาคปฏิบัติ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ประเมินในเรื่องอื่นๆ ที่มีความเป็นปรนัย และเป็นมาตรฐานในรายวิชาอื่น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY